

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn die sancto Pasce. Textus eua[n]g. Mar. ca. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

laris illa mactas: p̄ter solā cordis ino-
centiā quā siq̄s obrulerit deo: satis pie
satisq̄ religiose litari. Hec ille.

Quātū ad tr̄ium rangit̄ annūciatio
quā fecit angel⁹: cū d̄r (Rēdes aut̄ an-
gelus) .i. loquēs. Et em̄ r̄sio pp̄rie sit
ad interrogantē: tū vocabulū extesum est
ad oēm locutionē. (Dixit m̄ierib⁹) nihil
dicēs ad ipsos custodes. (Nolite time-
re vos) Hiero. q. d. Illi timeāt in q̄b⁹
p̄manet incredulitas. ceterū vos q̄ Je-
sum q̄ritis crucifixū: audite q̄ surrexit
et promissa p̄fecerit. Hec ille. In seq̄.
(Scto em̄ q̄ Iesum q̄ crucifix⁹ est q̄rit⁹.
Nō est h̄) .i. s̄m̄ p̄sentia carnis s̄m̄ Ra-
phuis vbiq̄ sit p̄ diuitatē. (Surrexit ei
sic dixit.) Eb. y. q. d. Et si mihi nō cre-
ditis: illi memetore p̄batōez d̄r. (Venit. et vid̄.
lo. vbi post. e. d̄ns) .q. d. Loc⁹ vacu⁹ est:
iō scitote q̄ surrexit. (Et cito eū. dici.
dicit. eius) Hiero. Dic̄ aut̄ sp̄ealr̄ petro
(et petro) Hiero. Dic̄ aut̄ sp̄ealr̄ petro
q̄ se indignū iudicabat discipulatu: dū
rer negant̄ mḡm. S̄z p̄tā p̄terita nō
nocēt q̄n nō placēt. Hec ille. (q̄ surre-
xit.) Est aut̄ sciēdū ex doctrina s. Tho-
m̄. p. q. lv. q̄ supposito q̄ ch̄i resurrectō
manifestari debuērit: non debuē oibus
manifestari seu reuelari. Sic em̄ d̄r b.
Dion. li. de cele. hierar. diuine reuelatio-
nes p̄ superiores ad inferiores deriuant̄.
Et intellige superiores amore: nō aut̄ or-
dine: nisi ceteris p̄b⁹ et publice. Vtrū-
tūq̄ aut̄ m̄ieres q̄b⁹ p̄mo reuelata est/
testificari illā: nō ad p̄lm̄: q̄ eis nō licet
publice loq̄: sed ad domesticos. vt sicut
mulier p̄mū nūcū detulit mort̄ ad vi-
rū: deferret etiā vite ch̄i resurgētis in
gl̄ia. ac p̄ hoc pateret nō ex sexu: sed ex
meritis in gl̄ia futurā esse d̄ntam. Non
aut̄ fuit p̄ueniēs vt illū aliq̄ viderint re-
surgētē: q̄ illa resurrectō t̄n scēdit̄ cōez
hoim̄ noticiā q̄tum ad f̄m̄nū a q̄: et ad
quē. q̄ a statu mortis ad immortalitātē
fuit: nō debuē p̄mo p̄ āgelos notificari
Resuscitatio aut̄ Lazari coḡscibil̄ fuit
et a nobis q̄ ad f̄m̄nū ad quē: q̄ fuit ad
vitā mortale: et ascēssio ch̄i q̄ ad f̄m̄nū
a quo. ideo vtrūq̄ horū fuit vidētib⁹ di-

scipulis. (Et p̄cedet vos in galileā) S̄z
q̄re d̄r in galileā: cū p̄mo nō in galileā/
sed in Hierl̄m̄ sit visus: Ad h̄ d̄r scrius
Tho. q̄ h̄ sit p̄mo ad oñdēdū q̄ ille erat
q̄ cōsuevit eū eis conuersari in galileā.
Sedō vt liberarent a timore. q̄ in ga-
lileā securius cōuertabant̄ q̄ in iudea.
Tertio p̄t̄ dicit q̄ in Hierl̄m̄ visus est
ab aliq̄b⁹ discipulis: s̄z nō ab oib⁹ s̄l: sed
in galileā vt dicebat̄ cras (ibi eū videbit̄
ris) omēs s̄l (Ecce p̄digi vobis) .q. d.
Explere et vos nunciū v̄m̄ sic ego feci.
In hac p̄te est morale documentū q̄
ch̄m̄ gl̄iosuz videre desiderātes debēt
in galileā p̄f̄cisci: q̄ interpretat̄ t̄n̄ migra-
tio. Op̄ret em̄ a vicijis ad p̄rures tran-
sire: et a p̄senti vita ad futurā.

In die sancto Pasce.
Textus euāg. Mar. ca. xvi.

Maria Magdalene: et
Maria Jacobi et Salo-
me emerit̄es aromata:
vt veniēt̄es vngerent
iesum. Et valde mane vna sab̄o
batorū veniūt ad monumentū
orto iam sole. Et dicebāt ad in-
uicem. Quis reuoluet nobis la-
pidē ab ostio monumenti? Et re-
spiciēt̄es viderūt reuolutū la-
pidem: Erat q̄ppe magnus val-
de. Et introeūt̄es in monumē-
tum viderūt iuuenē sedentem
in dextris cooprum stola candi-
ua: et obstupuerūt. Qui dicit̄ illi-
lis. Nolite expauescere: Iesum
q̄rit̄ nazarenū crucifixū: Sur-
rexit: nō est hic. Ecce locus vbi
posuerūt eū. Sed ite dicite di-
scipulis eius et petro: q̄a p̄cece-
det vos in galileā: ibi eū vide-
bitis sicut dixit vobis.

Maria magdalene:
et maria Jacobi et Salo-
me. Totū p̄ns euāg. ex d̄i

In die Pasce

etis i pcedet pr: excepto eo qd d: val
de mane orto iam sole. No em videt q
esset ort sol. Prio: q: Dat. die q erat
valde mane. Secdo: q: Luc. dr: q valde
diluculo. i. i auroza: Diluculu em d: qsi
dileuculu. i. dicit pua lux. Joa. ar dr: cu
adhuc tenebre essent. Soluit ar Aug.
de pfen. euage. q venerut i auroza: q ali
qd d luce z aliqd d tenebris retinet. Et
tuc vt ast ort erat sol i suis radis et n i
sua suba. Vl s: alios mane a domo sua
recesserut: sed orto sole venerunt. i. pue
nerut ad monumetu. Omisso aut euan
gelio circa chri resurrectione: de q in eo
agitur: videnda sut tria: scz resurrecti
one pcedetia / cocomitria / z sequentia.
Quaru ad pmu dico q chris p mo
te z an resurrectioez descendit ad iferos.
Est aut scledu circa h: q fm q pbat ra
natural pbs q astrolog: tot mds est
spheric: z itegraf ex. xiiij. spheric: vl. xy
fm aliqs: vt i pcedeti euagelio tractu e.
Et i medio oim e fra: q n pfecte circū
dat ab aq maris: vt pz: q: vbi nos sum
no e coopta. Quidā ar dicunt q in oib
alijs suis ptrib: e opta. Sz dñs Albert
sup li. metheo. tener q sic e hic discoop
ta: ita z a pre opposita: z mare duo fac
litora: vnu hic: z alio ibi: z ipz remanet
sic zona trāsiens p polos mdi: z p orien
te z occidentē. Sic ar dr s. Tho. iij. di. xl
iij. q. iij. no e certū vbi sit ifern: vt dic
Aug. z mgr recitat. vñ z Greg. i li. iij.
dial. n audet vbi sit diffinitre. Quidā g
vt ibide Greg. dr: illū eē asserūt i qdā pre
tre. qdā pō dicūt q e sub orbe tristi. i. i
pre opposita nob. qd Isid. videt sent
re: cū dr. Sol z luna i ordine q creati st
stabūt: ne impij i tormēt: possit eoz lu
ce fruant. Hec ar rō nlla esset si dānat
essent sub fra infra terrā. Pythagoras
pō locū penaz dixit i sphaera ignis eē.
aliq dicūt q sub fra est i medio vel circa
mediū ipi terre. qd Greg. pbabil: inf
oia pdicta pbat. Tū q: d: ifern: eo q
subi: taceat. Tū q: Apoc. ij. ad scanda
triplice rōnaliū creaturaz mansioez d:
neq i celo neq i fra neq sub fra. Idē
ōndit Aug. xij. sup Gen. mltiplr. Sūt
aut ples iferni: sic docet s. Tho. vbi s.

Sūt em qrtuor. s. ifern: dānatoz iñ q
sūt tria. s. tenebre puatōis gre: z puat
ōis glie: z pena sensus. Ifern: pue
roz: iñ q st duo pma. s. puatio gre z glo
rie: n ar pena sensus. Ifern: purgādo
rū: iñ q e scdm z terrū: no ar pmū. i. p
uatio gre. Et ifern: parz: iñ q est scdm
tm. s. puatio glie. Quidā aut ista infer
na qrtuor loca distincta iñ medio terre
esse existimāt: sic sūt distincte camerule
iñ medio pomi. Quidā pō existimāt q
vna z eadē sit dom: iñ q pdicta penarū
varietas inuenit: z h vt dic pbabil: e.
Chis g vt pz ex dicit scri Tho. iij. p. q
ij. ad ifernū descendere fuit cōuentens.
Prio vt sic nrām mortē sua morte fuga
uit ita fugaret suo descēsu nrām descen
sum. Secdo vt victo diabolo ide capti
uos educeret. Tertio vt suā pātē iñ in
ferno mōstraret visitādo z illuminādo:
sic fecerat i mdo viuēdo z moriēdo. Sz
aut vt idē dr. iij. di. xxij. iñ passioe solue
rit pctū z amouerit ipedimētū visitōis
diuine. vnde z scri statim viderūt deū:
tū iueniēs fuit ipm descendere: vt assu
meret oēs defect: nrōs z psequēt ipsum
descensum. No em sonat i malū descen
dere ad ifernū spoliādū. No aut descen
dit ad ifernū dānatoz p essentia: sz solū
ad lmbū parz: q: solū illos visitauit lo
co: quos visitabat grā. Et intellige di
ctū scri Tho. de gratia psumata: id est
gloria: qua patres tm visitauit. In vno
tamē inferno existens p essentia: p effe
ctum erat iñ oib. Unde dānatos incre
pauit de incredulitate z malicia: z pur
gandis dedit spem glorie statim pacra
purgatioe: iustis aut dedit lumen glie.
Quid aut pueris dederit: a scro Tho.
no habet: nisi q aliqui dicit q oib ifer
nalib: suam dicitatē parefecit. Contraxit
aut ibi aliquā moram sic vt sil anima d
inferno z corpus exiret de sepulcro. Et
hoc pmo vt iñ hoc fratrib: assimilaret.
Secdo vt iñ resurrectioe nouā vitam iñ
choaret: qntum ad aniaz liberatioē z
corporum resurrectioē iñ sua resurre
ctioe inchoatam. Istos tm subito libe
rauit illuminādo p gliaz: z pfringēdo ve
ctes. i. reat: a qv impediebant: no aut

educēdo de inferno. Un latro fuit cū eo
 in paradiso. i. visioe diuina: n̄ aut̄ i paradiso
 terrestri/ neq; i celo vt ipotat locū in q̄
 de^o videt̄ ex cōgruo. Liberauit aut̄ ide
 sc̄tōs p̄ces: qz eis dedit̄ aditū ad gl̄iam
 soluendo a reatu pene p̄ci. Ade. q̄ erat
 mors corp̄is z p̄uatio gl̄ie. Nā peccāri
 mortē de^o fuerat cōminat^o: z eū d̄ para
 diso c̄tecerat. A reatu aut̄ actualiū: z p
 sonaliū p̄cōz: p̄ fidē ch̄i fuerat libera
 ti. Nō aut̄ inde liberauit dānatos: quia
 eis passio sua nō fuit applicabil̄ p̄ chari
 tatem: sine q̄ nō est remissio p̄cōz. Ille
 aut̄ descensus non erat liberator^o: nisi
 p̄tute sue passiois. Neq; ēt p̄ueros cum
 originali decedētes: qz carebāt gr̄a z fi
 de p̄p̄ria: z fidei sac̄o adhibito p̄ fidem
 alienā: tō nō erāt ab originali p̄cō mū
 dati. Neq; etiā liberauit aias a purga
 torio. nisi si q̄s inuenit̄ r̄les q̄les sūt ille
 q̄ mō liberant^o: q̄. s. essent plene purgate
 Sua em̄ passio nō habuit tūc maiorem
 p̄tutē q̄ mō. Sed p̄: qz r̄les liberauit
 a reatu originali p̄ci: q̄ ab oi alio. De
 buit em̄ p̄fecte illos liberare: sic z i hac
 vita p̄fecte sanabat. Ad h̄ dic̄ s̄a. Tho.
 q̄ nō est s̄ile: qz ea a q̄b̄ in hac vita libe
 rauit̄ erāt p̄sonalia p̄t̄nētia. s. ad libera
 ros t̄m. Purgatorij aut̄ aias nō libera
 uit ab aliq̄ reatu p̄sonali: s; a reatu natu
 re z cōmuni oib; q̄lis erat reatus origi
 nalis p̄ci. Ista t̄m sūt intelligēda: vt de
 bt̄is Vincē. fm̄ rigore iusticie: sec^o aut̄
 fm̄ misericōdiam et specialē gr̄am. Et hoc
 idē innuit̄ s. Tho. iij. di. xxij. q. ij. art. ij.
 q. vl. Om̄ia p̄dicta sūt sc̄i Tho. in. iij.
 pre. vl̄ in. iij. iniaz. Si q̄s ar̄ q̄rar: quō
 ania sep̄ata localit̄ mouet̄. Dico q̄ mo
 uet̄ eo mō q̄ angel^o: applicādo suā p̄ru
 tē loco: tangēdo locū: vel eo q̄ a loco tā
 gal. Utrūq; em̄ sufficit ad talē motū lo
 calem: siue naturalit̄ h̄ fiat: siue diuini
 tus: qd̄ magis vey videt̄ q̄busdā. Non
 aut̄ mouet̄ mouēdo aliqd̄ corpus: quia
 aia separata nō pōt̄ nisi diuina virtute
 corpa mouere localit̄: vt dic̄ sc̄t̄s Tho.
 i. par. q. xxij. Sed p̄ his sciendū est: q̄
 si motus localis anie separate sit p̄ con
 tactū corp̄is q̄ ania mouēdo tangit̄ cor
 pus: non pōt̄ moueri nisi diuinit^o. It̄ p̄o

sit p̄ tractū q̄ tāgar̄ a corpe illā det̄hē
 te vel circūscribere: h̄ pōt̄ qdē fieri natu
 ralit̄ p̄tute angel̄i sed n̄ p̄tute anie vel
 corp̄is: qz corp^o nō pōt̄ naturalit̄ agere
 in aiam vl̄ ecōtrario: s; angel^o s; aliq̄s
 saltē diuinit^o: cū possit̄ angelū alligare
 etiā p̄erent̄ aiaz alligat̄ corp̄i. Et q̄ vl
 teri^o videt̄ q̄ corp^o agere possit̄ in aiaz
 vt instrumentū angelicū illā circūscribē
 do z det̄hēdo. De motu aut̄ p̄dicto an
 gel̄i habes sup̄ ferta sexta post̄ p̄mā d̄ni
 cam q̄dragēsimē. Et de motu aie ch̄i
 dic̄ Capiteol^o. iij. di. xxij. Pōt̄ q̄ d̄ci/ q̄
 aia ch̄i in toto aliq̄ tpe est in corpore:
 lz i eo non q̄scar sed ad exitū disponat̄:
 puta trīgintat̄rib; annis: z i vltimo in
 stanti pōt̄ eē in inferno/ vel i celo/ vel in
 alio loco vbi deo placuerit. Cū em̄ ab
 soluit̄ a corpe q̄ntū i se ē remanet̄ nusq̄
 qz a nullo loco depēder̄: tō applicabilis
 est ad oēm locū indifferēter: qz ab oib;
 eque distat̄ cū a nullo distet̄. Est autē
 norandū: qz si qd̄ toto aliq̄ tpe quiescat
 alcubi: necessario etiā ē ibi i vltimo in
 stanti ill^o t̄pis: vt p̄bat̄ s. Tho. i. q. iij.
 ar. iij. sed si ibi nō q̄scebat̄ s; dispone
 bat̄ ad esse alibi: sec^o ē: qz i vltimo eius
 instanti pōt̄ esse alibi siue sub alia d̄si
 positione: sic̄ toto aliq̄ tpe lignū est sub
 forma ligni a q̄ mouet̄ p̄ ignē calefaciē
 tē z i vltimo ei^o instanti ignit̄. Sciendū ē
 etiā q̄ nō dico aiam a corpe ad infernū
 moueri i instanti: sed moueri i toto tpe q̄
 disponebat̄ ad mortē z i vltimo ei^o in
 stanti: sic̄ ignis generat̄ in toto tpe quo
 lignū disponebat̄ ad cōbustionē z i vlti
 mo ei^o instanti. Ill^o mouet̄ i tpe discretō
 cōposito ex instantib;: qz qd̄libet̄ p̄ coex
 istere ml̄to t̄pi physico. Un̄ i vno instanti
 fuit i corpe: qd̄ coexistit̄. xxij. annis: in
 alto aut̄ fuit i limbo. Et istō sc̄dm̄ s̄l̄ in
 cepit̄: cū vltio instanti p̄dictōz ānoz. Nul
 lū aut̄ istoz duoz instantiū ē t̄ps s; vtrāq;
 s̄l̄ s̄t̄ vñ t̄ps. Et sic̄ ē applicatō aie ad
 suū corp^o: vl̄ ad ignē inferni: n̄ ē mor^o s;
 ps mor^o. Utrāq; ar̄ s̄l̄ vl̄ successio vtri
 usq; ē mor^o. In t̄lib; ei ps mor^o n̄ ē mor^o
 z ps t̄pis nō ē t̄ps. Nec t̄m dico q̄ aima
 in instanti separatiōis n̄ario sit i inferno vel

In die Pasce.

Purgatorio vel celo. sed dico qd pōr esse
quis etiā possit esse alibi: et in magno
tpe ad dicta loca moueri / si iusticia di-
uina req̄rat. Scelndū est etiā qd ania
chri ad infernū cū luce corpali descendit
vt habet in euāgel. Nicodemū. et affir-
mar scūs Tho. iij. dist. xxi. vbi dicit qd fu-
it pueniēs: vt sic infiores tenebras ex-
pultit on̄ sine sue delictis: tra et exfiores
expelleret p̄p̄ p̄sentia sue hūanitaris.
Quantū ad scdm̄ tria s̄t p̄siderada:
I. resurrectōis necessitas: resurrectōis
optunitas: et resurrectōis q̄litas. Quā-
rum ad p̄mū sciendū est ex doctrina sci
Tho. iij. p. q. l. iij. qd pueniens fuit ch̄m
resurgere. P̄mo p̄pter iusticiā dei: ad
quā p̄tinet exaltare se p̄p̄ deū hūilian-
tes. Scdo ad p̄firmationē fidei nr̄e: vt
ch̄m deū credam⁹. Tertio vt nos mē-
bra sp̄emus resurgere / ex q̄ caput surre-
xit. Quarto vt discam⁹ in nouitate vi-
te ambulare. Quinto vt sic p̄ suā humi-
litationē nos libauit a malis: sic p̄moue-
ret ad bonū qd s̄t q̄lificatōem. Debut
aut̄ resurgere tria die: qd debuit resur-
gere cito ne decederet et diuinitas. et tū
debut p̄bere moram in morte: vt vera
mors apperet et p̄a hūanitas. Hec aut̄
mora fuit triū diez: qd nō p̄tingit eū qd
videt mortu⁹ et est viu⁹ / infra h̄ tps nō
ōndere s̄t q̄ vite. Itē ad cōmendationē
ternarij numeri: qd est numer⁹ ois rei. vt
p̄z lib. de celo et mundo. Itē vt nos a
duplci morte liberaret. s. aie et corpis:
qd sunt tenebrose p̄p̄ culpā. Una sua q̄
est lux p̄p̄ iusticiā. vñ fuit in morte vna
die integra: et duabz noctibz. et p̄p̄ m̄tra
alia. Quō aut̄ triū diebz et triū noctibz
bus fuit in corde tre. vide fē. iij. post
p̄mā d̄nticam q̄drage. Et nota qd ch̄s
p̄mus in om̄s hoies p̄fecte resurrexit:
qd ip̄e p̄mus resurrexit a morte: et neces-
sitate et possibilitate mortēd̄. oēs autē qd
an̄ ch̄i aduentū / vel p̄sentē ch̄o surre-
xerūt denuo s̄t mortui. De his aut̄ qd in
eip̄ passione surrexerūt: dubiū est s̄z. Hie-
rony. in fmo. assump. p̄gnis. Et si non
sunt denuo mortui post ch̄i resurrectio-
nem surrexerūt: vt idem dicit sup̄ Marc.
Aug. aut̄ ad euo. tenet assertiue qd de-
nū sunt mortui: cui⁹ rōnes s̄t efficacio-
res. Cā aut̄ p̄ncipalis resurrectōis ch̄i
fuit diuina p̄tus. in stratis p̄o fuit aia et
caro ei⁹: i q̄tū erāt diuinitati vnita. Cor-
pus em̄ aiam / et aia corp⁹ reassumpserūt.
Hec oia s̄t sc̄ti Tho. vbi s̄. Quantū
ad scd̄z de oportunitate siue d̄ hora resur-
rectōis s̄t varie opiones. Hiero. ei in
li. xij. q. sic dicit. Vesp̄e sab. ait Marc.
Marc. p̄o: et valde mane vna sabbatoz
uentū ad monumētū. Hui⁹ q̄ōnis du-
plex est solō. Aut ei nō recepim⁹ h̄ mar-
cū oibz grecis libris pene h̄ capitulū in
fine h̄ntibz. Aut vt q̄ vez dixit. Marc.
quō d̄ns surrexit. i. vesp̄e sabbati. Mar-
cus. quō vidit eū maria Magdalenā. i.
mane. Hec ille. Et nota qd p̄ vesp̄e
Hieron. accipit sero. i. nocte. Idem cū
Hieron. vt sentit Amb. qd sup̄ Lu. ait.
Nō vesp̄ascente die: s̄z nocte vesp̄e d̄ns
surrexit. Deniqz grec⁹ fmo p̄ vesp̄e h̄z
sero. Sic qd d̄ns in vesp̄ino tpe diei: sed
sero. i. p̄funda nocte surrexit. Hec ille.
Dortua aut̄ Amb. sūt. qd sic m̄lteres
potuerūt adire monumētū q̄sc̄t̄ibz cu-
stodibz. et qd p̄ncipes sacerdotū dixerūt: qd
discipli nocte tulerūt illud. et qd qdā mu-
lteres ch̄m surrexisse sc̄uerūt: que sez no-
cte vigilarūt: quedaz non: vt illa Ma-
ria de qua Ioānes narrat: qd fm̄ Amb.
nō est eadē cū ea de qd loq̄t Marc. et de
q̄ infra. Itē qd Sāson in typū resurrectō-
nis media nocte tulit portas gazā. Itē
qd vt dicit mgr̄ hist. apli tradiderūt ea no-
cte nō dimittit pplm̄ ab ecclia vsqz ad p̄-
fundā noctē. Aug. aut̄ in. iij. de tri. re-
ner qd surrexit i diluco. et idē t̄z s. Tho.
Et hui⁹ attestat vt dicit mgr̄ hist. et assen-
titre vt ecclia: que matutinas laudes p̄
d̄ni resurrectione celebrat. Credo t̄n qd
oim̄ istoz fuit vna snia qd d̄ns surrexerūt
in diluco: ita qd in ip̄o instati erupit
p̄lōis aurore ch̄us ver⁹ lucifer erupit
de sepulcro: sic et eadē hora veiet ad iu-
diciū fm̄ s. Tho. in. iij. et sic ch̄s. xl. ho-
ris fuit mortu⁹. s. q̄truo vesp̄int pasce-
ues: et xxxvj. duaz noctū: et vni⁹ diei. s̄z
cur̄ ē. xl. diebz fuit i tr̄is post resurre-
ctionē. Tūc aut̄ p̄r diei et p̄funda nox: qd
vsqz ad illud punctū durat: et dies qd in il-
lo p̄ucto incipit. Mediu em̄ potest ab
extremis denoiari vtrūqz. v. v. ph̄y.

Doctura autem virtusque patris nisi aliud quod
 habebatur. Tunc ei potuerunt custodes desce-
 dere: tunc venientes nocte venerunt. Quibus
 dicitur possit quod principes sacerdotum mererentur
 tur. et siue eadem fuerit materia / siue alia:
 nihil infest. quod re oino sciuit post factum:
 et non ante neque tunc. Nullus ergo nocte sciuit
 christum surrexisse: quis oes sciuerit eum
 surrexisse nocte. i. diluculo. Ad factum
 autem Salsontis dicitur primo quod non opus figuram et
 figuratum in oibus uentis: cum sint similia et
 non idem. Quia enim similia sunt dissimilia in aliis.
 De secundo quod media nocte non solum dicitur in istas
 medie noctis: sed totum tempus et ex utraque pre-
 sumuntur quod est in ultimum et primum istas
 lumis dicitur perire et sequitur. et in hunc tempus.
 in ultimo huius temporis christus surrexit. Ad al-
 liam et per se facit. Quantum autem ad rer-
 tum de quietate resurrectionis seu resurgere
 ris sciendum est ex doctrina sancti Thome. ij. p.
 q. liij. quod christus surrexit cum corpore uero: quod
 de ratione resurrectionis est ut idem numero re-
 surgat quod per mortem ceciderat. Quod tamen cor-
 pus gloriosum est spirituale. i. spiritus subiectum
 in parte beati est uideri vel non uideri. Et
 sub hac uel illa effigie potest christus uide-
 ri a uidentibus. Et prout deus potuit sicut cum
 alio corpore esse: ut cum exiit clauso sepul-
 cro: et cum intravit ad discipulos clausis sa-
 nctis. et resurrexit cum corpore glorioso: Primum
 quod illa resurrectio fuit exemplar nostre: que
 erit gloriosa. Secundo: quod humilitas passionis
 non fuit gloriosum: hoc est factum dispensatione
 ad pagendum mysterium redemptionis: ut pa-
 ti possit. Peracto ergo illo aia ei sua gloria
 claritas uideatur: uel non. Sed hoc: quod illud
 corpus erat palpabile. et corruptibile.
 Ad hoc dicitur quod corpus dicitur palpabile non quod ra-
 tioni resistat: ut eorum quod non phibet per na-
 turam esse incorruptibile: sed quod resistit et
 afficit fragilibus creature: ut corpus christi
 incorruptibile per gloriam. Et cum corpore in-
 tegro. i. habente oia que sunt de uitate et integri-
 tate humani corporis. Non enim perfecte surre-
 xisset si aliquid per mortem cecidisset quod non
 surrexisset: De carne enim ablata ab eo in
 circumscriptione dicitur Jac. de uis. quod dicitur angelus
 eas ac tulisse karolo magno: quod eam primo ad
 quod sunt: deum Carolus collocauit. nunc autem
 dicitur esse Rome in ecclesia que dicitur: sancta sanctorum.
 Unde ibi errant tales philosophi. Circumscriptione caro
 christi: sandalla clara: Ac umbilici uigete
 habet pectus chara. Unde et ea die ibi sit sta-
 tio. Sed subiungit quod caro est de uitate
 humane nature: credimus quod christus resurgere
 re ad locum suum redire glorificata. Nec ille
 Et id quod ipse credit est uerum aliquid modo. ut
 patebit in questionibus. De sanguine etiam christi
 uix aliquid esse possit in terris: infra in questionibus
 bus patebit. Et surrexit cum cicatricibus.
 Primum in signum uictorie. Secundo ad confir-
 mandum discipulorum fide. Tertio ut patris
 supplicias ostendat que genus mortis sustulit
 nut. Quarto ut sciamus quod misericorditer
 sumus aduersus. Quinto ut in iudicio uel
 deant intulit que iuste uidentur. Et in ap-
 turis uulnere specialis splendor apparuit
 Et ibi ibi sit discorsitas corporis: tamen h-
 per gloriam ibi apparentem recopensat. Nec
 oia sunt. Thome. exceptis his que de circumscrip-
 tione dicitur sunt. Sed in prophetis eius latet profundum
 da que uereor. Nam quod dicitur christum ostendere pa-
 tri cicatrices: non sic intelligitur quod per ignem
 rerum quod fuit: sed quod ipse fuit in igne
 tamen homo ad cicatrices aspiciens / excitat ad
 feruorem supplicandi pro nobis. sic et nos coram
 deo rectam: nostras necessitates: non ut il-
 lum doceamus: sed ut nos excitemus. Sed
 hoc: quod beati non crescunt neque decrescunt in bo-
 na uoluntate uel affectu. Solo. uerum est
 in affectione siue fruitione beata: que
 semper eadem et eorum intentio est: sicut et beati-
 fica uisio: quod toto conatu et toto posse be-
 atis ferunt in illa charitate et bonitatem
 diuinam. sed tamen habent alios uoluntates non
 beatificas: sicut et alios intellectiones: que
 abeunt et adueniunt: et intendunt et remit-
 tunt: non propter augmentum lumis glorie
 uel charitatis aut gratie: sed maiore uel mi-
 nori conatu potenter ad agendum. Quod
 etiam sunt in corpore christi uulnere aperture:
 uix. i. sic ut fuerunt in sepulcro. uel quod lo-
 ca uulnere sunt depressiora reliqua cute: non est
 facile dicere: licet possit uixque teneri.
 Quantum ad tertium principale uideanda sunt
 ea que resurrectione sunt percursa: que sunt
 manifestatio eius et probatio. Et quod

In die Pasce

hntū ad p̄mū sc̄lendu ē q̄ lz discipul nō
debuerāt ch̄m videre resurgēte vt dī
ctū est: tñ debuit eis appere. Apparuit
āt vt ex diuersis loc̄ euāgelij colligit se
p̄tes diuersis p̄sonis sp̄alit̄: et sel̄ oib̄
sil̄. P̄mo ei appuit **M**arte magdalene
remanēt̄ extra sepulcr̄ alijs recedēt̄ib̄:
vt h̄i **Jo. xx. z Dar. xvj.** Sc̄do eidem
marie magdalene cū alijs m̄lierib̄ a se
pulcro reuertent̄ib̄: q̄ postq̄ viderant
ch̄m secura ē altas: z iuēnt̄ eas i trine
re. Et cū diceret eis se vidisse d̄m: tūc
ch̄s eis appuit dīcēs. Auere. vt habet
Darth. xxvij. Tertio petro: fm̄ q̄ h̄i
Lu. vl. Ubi at̄ apparuerit ei: exp̄sse nō
h̄i. lz tñ q̄ vt h̄i **Lu. vl.** postq̄ cucurre
rat ad monumētū abijt̄ secū m̄trās: p̄ba
bile ē q̄ ei existēt̄i i t̄l̄ admiratōe appa
ruerit. Nō at̄ ē p̄babile q̄ d̄ dīcūt q̄dā q̄
appuerit i cauerna in q̄ post negatōne
fleuit: q̄ tā d̄ illa erat agress̄: z ad mo
numētū cucurrerat anq̄ viderit d̄m.
Quarto appuit duob̄ cūtib̄ i emaus:
vt d̄i **Lu. vl.** **Quinto** decē apl̄s absente
Thoma: vt h̄i **Jo. xx.** Iste aut̄ q̄nq̄ ap
partitōes facit̄ s̄ oēs i die pasce: vt pr̄z
t̄nct̄ib̄ euāgelia. Hoc resp̄ntat sacer
dos i missa q̄nq̄ v̄cib̄ se vertēdo ad po
pū: lz i sc̄ia vertit̄ se cū silētio: q̄ appa
rit̄o facta petro nescit̄ q̄n̄ vl̄ vbi fuerit
Sexto appuit i octaua resurrectōis vn̄
decim apl̄s existēte sibi **Thoma.** **Jo. xx.**
Septimo petro z ioc̄ijs ad mare tyberia
dis **Jo. vl.** **Octauo** i galilea. s̄ i monte
thabor: vt pr̄z **Dar. vlti.** Ubi em̄ t̄ncō
plere z pauē gl̄iam resurrectōis sue in
trāfiguratiōe ostēderat: ibidē illā osten
dit̄ oib̄ discipul̄. Et d̄ ista credit̄ loqui
Paul̄ d̄i. **j. Cor. xv.** Deide v̄sus ē pl̄
q̄ q̄ngent̄: s̄rib̄ sil̄. S̄z quō tūc potuit
appuisse q̄ngēt̄: s̄rib̄: cū ch̄m cēt̄ fe
re cētū viginti t̄pe ascēdit̄. vt d̄i **br̄s**
Lu. i. act̄ib̄ ap̄loz. **Solutio.** Erāt fere
centū viginti i hierl̄m: s̄z q̄n̄ ist̄ fuerūt
in galilea: ibi erāt m̄lto pl̄es. **Itez** aut̄
bis appuit i die ascēdit̄: sel̄ i hierl̄m
discipul̄ quēscēs: z sel̄ i mōre oliuet̄ in
hora ascēdit̄. vt h̄i **Act. j. z Heb. vl. z**
Dar. vl. P̄mo tñ et an̄ oēs appuit br̄e
p̄gint̄: vt d̄i **Amb. in li. d̄ p̄gib̄. Da**

ra inq̄t̄ p̄go vidit̄ ch̄m resurgēte z pet
ma vidit̄. Quia tñ ista apparitō fuit
secreta: nec p̄go eā publicauit̄: iō tacēt̄
euāgeliste: Nec ē ille d̄ ea q̄ facta ē **Peo**
tro: q̄ ip̄e erat elect̄ rest̄s ch̄i z batul̄
doctrinē eī: nō at̄ p̄go m̄r. Est tñ scien
dū circa p̄dicta q̄ fm̄ **Amb. sup Lu. nō**
ē eadē magdalena de q̄ d̄r **Dar. z de q̄**
Joā. Conat̄ aut̄ h̄ p̄bare. q̄ d̄ ista de q̄
Dar. narrat̄: d̄i q̄ tenuit̄ pedes ch̄i et
alī dīctū ē: noli me tangere. **Hec** vidit̄
angelū cū p̄mo venit̄: illa neminē vidit̄.
Ista discipul̄ d̄nz surrex̄isse nūciat̄: illa
raprū eē. **Hec** gaudet̄: illa plozat̄. **Secd̄**
tñ cōit̄ tenet̄ q̄ sit eadē. **Ad** mortua aut̄
Amb. d̄i: q̄ eadē maria sil̄ d̄r **Dar. h̄i**
sto. postq̄ vidit̄ ch̄z i forma horulant̄:
dū irer̄ h̄ alijs nūciare: facta ē d̄ḡ: vt cū
alijs tāgeret̄ d̄m. **Et lz** br̄s **Joā.** non
dicat̄ q̄ viderit̄ angelū q̄n̄ p̄mo venit̄ ad
monumētū: tñ etiā si negat̄ eam angelū
vidisse: s̄z dīc̄ q̄ vidit̄ lapidē reuolurum
cūq̄ stat̄ q̄ etiā angelū sup̄sederē vidit̄:
lz taceat̄ euāgelista. **Et** eadē plozabat̄
anq̄ d̄m vidisset̄: postea p̄o gaus̄sa ē.
Maxie p̄o cū diffictare soluit̄ illd̄: q̄
vna nūciat̄ ch̄z surrex̄isse: alia fuisse ra
prū. **Sz** forte dīc̄i poss̄z q̄ ip̄a magda.
p̄mo nūciat̄ illū s̄blatū: s̄z deide venies
ad monumētū sc̄do cū **Joāne z petro:** z
ibi remanēs ch̄o viso i forma horulant̄
eū nūciat̄ surrex̄isse. **Sz** p̄: q̄ cū p̄mo
v̄it̄ ad monumētū: aud̄iuit̄ ab āgelo q̄
resurrex̄erit̄. **Ad** h̄ p̄r dīct̄: q̄ ip̄a p̄mū
vidit̄ s̄blatū lapidē relic̄: alijs m̄lierib̄
n̄ v̄lra p̄cessit̄: s̄z stat̄i tuit̄ apl̄s nūciat̄:
vn̄ **Jo. d̄i:** q̄ cucurr̄it̄: iō āgelū loq̄nrē n̄
aud̄iuit̄. vl̄ eī? p̄ba n̄ accepit̄ vt p̄ba an
gelt̄. **Postq̄** p̄o illa nūciat̄: sup̄ue
n̄st̄ alie referētes p̄ba āgelt̄. **Uñ** q̄ an
gelū n̄ coguit̄ āgelū eē: postq̄ sc̄da vice
cū **ioāne z petro** venit̄ ad monumētū: et
ibi flebat̄ ad āgelos q̄rētes q̄d plozaret̄
sil̄ ad hoies loq̄bat̄: q̄ ē alijs referēt̄ib̄
angelica p̄ba: ip̄a tñ nō credidit̄ p̄ba eē
angelica: s̄z d̄m d̄ monumēto credidit̄
s̄blatū. **Uñ** res ita acta ē. **Ipa** em̄ v̄it̄
cū alijs domib̄ ad monumētū: q̄d pr̄z
q̄ cū nūciabat̄ apostol̄ dominū s̄bla
tū loq̄bat̄ i plurali dīcēs: z nescim̄ vbi

posuerit eū. Sz tñ ip̄a p̄oꝛ alijs retro/ cessit: qz vbi monumētū vidit ap̄tū z an/ gelū i forma hoīs sup lapidē sedentem: statim cucurrit apl̄is nūciare: nec cog/ uit angelū eē: lz forte p̄boꝛ ei⁹ p̄ncipiū audiuerit. Post eā p̄o venerūt alie di/ cētes se angeloz vidisse visionē. qz s. vi/ derūt eo mō q̄ i sabbato sc̄to dictum ē. Et sic Petr⁹ z Joānes currētes z mu/ lteres post ip̄os festinātes. Itēz venerūt z viderūt sepulcꝛ vacuū z linteamina. Et deide ceterz abeūtibz maria reman/ sit sola: z vidit duos angelos z ch̄im: et statim insegura altas dñas i via dephēdit eas: z tūc ch̄is sc̄do apparuit eis. Et lz Marthe⁹ videat dicere istā apparitio/ nē factā qm̄ inleres a monumēto p̄ma vice regrediebāt viso angelo: tñ vtr̄q̄ tñ mō loq̄ndi. Vel qz ista apparitio facta est i regressu: z si nō i p̄mo. Et qz p̄mul regressus n̄ fuit cōplet⁹: sz obutauerūt illi petr⁹ z Joānes: cū q̄bz regressi sūt ad sepulcꝛ: z deide eū regrederēt nūciare alijs apl̄is q̄ viderāt: dñm vidēt in via. Si at̄ dicat vt dr̄ Amb. q̄ fuit alia ma/ ria: nlla ē difficultas: sz p̄mū teneat vert/ Quātū ad fr̄ū sciēdū est vt dr̄ (us. sc̄tus Tho. iij. p. q. lv. q̄ ch̄is resurrecti/ onē suā debuit p̄ argumēta dclarare. n̄ qdē vt argumētū ē rō rei dubie faciens fidē: nā tal̄ rō si fuit sz ex notis: discipul/ nō excederēt rōnē hūanā: ac p̄ h̄ nō suffi/ cēter p̄barēt resurrectōez q̄ hūanā rō/ nē excedit. Op̄ortz em̄ p̄ncipta ex eodē ḡnē assumi: vt dr̄. j. Post. Si at̄ fuisset ex ignorz: nihil notificassz. Ista ḡ argu/ mēta fuerunt (vt dic̄) sensualia signa: q̄ etiā Aristo. vocat argumēta. Per q̄ res/urrectio astruēda erat. vt dr̄. P̄rio: q̄a nō erāt discipul̄i dispositi ad facile illaz credere. Sc̄do vt efficac̄ esset illoꝝ re/ stimonū. Nec tñ p̄ h̄ debuit eū eis p̄ resurrectōez p̄tinue p̄uersari. vt idē dr̄ qz credere potuissent eū adhuc sc̄cū eē: z ad p̄oꝛē vtrā illū surrexisse: sz ad resur/ rectoris gl̄iaz astruēdā sufficiebat fre/ quēter appere: maxie a p̄ncipto: qm̄ i eis habebat resurrectōis fidē fundare. Est aut̄ incertū vbi illis q̄draginta diebz su/ erit: vt dr̄ s. Tho. Et idē dr̄ D̄ gr̄ bist.

de patribz q̄s eduxit de limbo. Dicit tñ sc̄tus Tho. iij. di. xxij. q̄ illis q̄draginta diebz fuit in paradiso terrestri cū aiabz sc̄toꝝ patꝛ. Argumēta aut̄ illa oia suffi/ cēter ostendebat vitatē resurrectōis. Ostēdit em̄ vt idē dr̄ s. Tho. se vep̄ cor/ pus. i. nō phantasticū vel ray habuisse: qz palpabile z hūanū: quia h̄ videbant: z idē numero p̄ cicatrices z vulnera: et animā p̄ opa vite nutritiue: qz vere cog/ medit: z vite sensibilis: qz ostēdebat se audire/ videre/ z intellectual: differēdo de sc̄pturz: z dīnitatē i miraclo p̄ sc̄tū: z ascensioē: z se esse gl̄iosum: intrā do ianuis clausis z euanescedo. Non at̄ eis apparuit i sua claritate: qz illā ferre nequissent: z forte eū allū credidissent q̄uis h̄ fecerit i trāfiguratiōe an̄ passio/ nis hūilitatē: ne illā despicerēt. Cōtra qz si sp̄rit⁹ assumpsisset corp⁹ potuissz eos in istis decepte. Ad h̄ dic̄ s. Tho. in iij. q̄ nō est verum: quia ars non potest equari nature: idō opa vite nō pōt sp̄ritus in corpore ita bñ exercere sic anima idē qz ex longa p̄uersariōe illū cogul/ sent. Nec oia ex sc̄to Tho.

Feria sc̄da infra Octauas pa/ sce. Tex. euange. Luce ca. xxiiij. Do ex discipulis Jesu/ dibant ipsa die in castel/ lū qd̄ erat in spacio sta/ dioꝝ sexaginta ab hie/ rusalē noie Emaus. Et ip̄i loq̄/ bant ad inuicē de his oibz q̄ ac/ ciderāt. Et factū est dū fabula/ rentur et sc̄cū q̄rerent. z ipse tes/ sus appropinq̄ns ibat cū illis. Oculi autēz illoꝝ tenebant ne eū agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones quos cō/ fertis ad inuicem: ambulantes et estis tristes: Et respondens vn⁹ cui nomen Cleophas dixit ei. Tu sol⁹ p̄egrin⁹ es in hierlm̄ z nō cognouisti que facta sunt i illa his diebus: Quibus ille dr̄